

hvis Gjennemførlighed aldrig har været tilstrækkelig undersøgt, kunde blive prøvet, før vi kom til en endelig Afgjørelse af Sagen. Det er det, der ligger i mit Forslag og ikke Andet. Det forekommer mig, at der er Et, vi have vundet ved de lange Forhandlinger, som have været førte om Forsvarssagen, og det er, at vi ere komne til at se Umuligheden af de Forlangender, der ere opstillede fra Regjeringens Side. Maaſke er der her endnu en Umulighed; lad da ogsaa den blive oplyst, for at vi kunne komme tilbage til det Mulige og se, hvad det er, der kan gjennemføres. Det forekommer mig, at de, der forelæe umulige Forslag, ere mindre gode og mindre tjenlige Fædrelandsvenner end de, der sige: Hold Øder til Virkeligheden og til det Gjennemførlige! Ethvert Skridt, hvorved vi kunne komme til en klarere Indsigt om, hvad der er det Umulige for os, er gavnligt for Landet, og vil bringe os til at vise den Resignation, som vi maa komme til at vise, hvis vi ville tænke paa at vedblive at bestaa som en selvstændig Stat, nemlig at indskrænke vore Udgifter til Forsvaret til et saadant Omfang, at de ikke oplugne Alt, hvad der kan tilveiebringes af Midler, men at der bliver en Mulighed for Udviklingen ogsaa i andre Henseender. — Seg vil dernæst vende mig mod en anden Ytring af det ærede Medlem. Seg vil spørge: Hvoraf veed det ærede Medlem saa vist, at dette Forslag vil blive saa dyrt? Forholdet har, saa vidt jeg veed, ikke været fuldstændigt undersøgt. Dernæst maa det ærede Medlem, der arbejder paa at fjerne en Regjering, som paa mange Punkter, og navnlig paa dette Hovedpunkt, er uenig med ham, indrømme mig, at der kunde komme en Regjering, som mere vilde høre efter, hvad Befolkningen og Folkerepresentationen ønsker, end den nuværende Regjering og end de, der gjerne ville se ud, som om de vare en Støtte for Regjeringen, men fra hvem Venene nu bleve tagne bort af den ærede Conſeilspræsident. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa den Garant, mit Forslag har imod overdrevne Udgifter i denne Retning, og det er den, at de aarlige Finantslove skulle fastsætte, hvad man hvert Aar skal anvende til Forsvaret. Seg vil spørge, om man nu kan sige, at Forslaget vil blive dyrt, naar Folkerepresentationen hvert Dieblif har det i sin Magt at nægte Alt, hvad den ikke vil indrømme dertil? Den ærede Ordfører har altsaa hverken Ret i at sige, at mit Forslag vilde blive overdrevent dyrt, eller i at opfatte min Stilling, som om jeg vilde tilraade Udgifter af den Art. Seg tvivler ikke om, at de Herrer, naar denne Plan var undersøgt, og der forelæe Forslag fra Regjeringens Side, skulde finde mig blandt Modstanderne, hvis der kom overdrevne Fordringer om Udgifter (Ufbyrdelse). Ja, det antager jeg ogsaa gjælder om det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojſen), der netop har viist, at han heller ikke vil gaa ind paa de overdrevne Udgifter, som

i dette Dieblif forlanges til Gjennemførelse af Regjeringens Plan. For nu altsaa at ende dette, vil jeg herved erklære, at mit Forslag er fremkommet, fordi det forekommer mig, at vi ere komne ind i et Uføre. To Parter, der mangle et fælles Standpunkt, staa overfor hinanden. Den ene erklærer, at den andens Plan er samlende og ikke yder tilstrækkeligt Forsvar, og hvad det sidste Punkt angaar, erklæres det Samme fra den modsatte Side. — Seg finder mig endnu foranlediget til at omtale en Ytring fra et æret Medlem (Th. Nielsen), som talte igaar, og som stillede mig sammen med Mænd, der aldeles Intet ville give til Landets Forsvar. Han lagde rigtignok til, at han havde nogen Lovd om, hvorvidt han turde henregne mig til dem, og det var meget rigtigt, at han i det Mindste tvivlede derom; thi det er en bekendt Sag, at det Modsatte er Tilfældet. Seg har i de Tider, da der var Tale om at yde Udgifter til Krig, været beredvillig til at gjøre det. Da Krigen hærgede vort Land, har man aldrig set mig stemme imod noget som helst Forslag, der kom frem for at hjælpe til Landets Forsvar. Er der Nogen, der kan paavise, at jeg senere har nægtet min Stemme til det, som dette Things nuværende Flertal er gaaet ind paa, endog af ekstraordinære Udgifter til Hær og Flaade, naar jeg undtager Pantſerskibet, og selv dette vilde jeg jo have bevilget, dersom man havde kunnet faae Pengene ind dertil for de ubrugelige Skibe, som skulde sælges; dette var rigtignok Betingelsen, det indrømmer jeg villig. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde dengang, at det var en overordentlig stor Sum; men det forekommer mig, at den smeltede meget ind, da det kom til Stykket, og vi ere jo ikke engang endnu færdige med at sælge dem alle. Det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) havde altsaa ikke Ret til at henregne mig til dem, der ikke vilde give Noget til vort Lands Forsvar; det vil jeg absolut have mig forvaret imod. (Th. Nielsen: Det har jeg heller ikke gjort!) Jo, det ærede Medlem tvivlede. Alt hvad der er rimeligt og ikke berøver os Evnen til at udvilde vort Land i andre Retninger, skal jeg være villig til at yde saa godt som nogen Anden; men jeg vil ikke være med til at overanstrengte Landet til Udgifter til dette ene Formaal, naar alt andet Liv, materielt og aandeligt, derved skal gaa istaa. Seg havde ikke tænkt paa at tage Ordet idag, naar ikke den Ytring var fremkommen fra det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojſen) angaaende mit Forslag, og jeg skal heller ikke opholde Thinget længe; men jeg vil dog endnu sige et Par Ord i Anledning af nogle Ytringer, der fremkom igaar fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Sørensen). Det ærede Medlem opfordrede os til at lære af Fortiden; han vilde ogsaa, at vi skulde lære af, hvad der er ſtet andeſteds. Han vilde saaledes,